

“Εκκλησία και 1821”: Α' Ιερατικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Αφιερωμένο στη συμπλήρωση 200 χρόνων από την έναρξη της Εθνικής Παλιγγενεσίας ήταν το Α' Ιερατικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών και Οινουσσών που διεξήχθη το Σάββατο 30 Οκτωβρίου.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

«Ὁλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχεν μάθησιν»

(Εὐριπίδης)

Δῶρον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἰς τόν ἄνθρωπον, τοῦ Δημιουργοῦ εἰς τό δημιούργημα εἶναι ἡ γνώση. «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάν. η', 32). Ἐκφρασις τῆς γνώσεως εἶναι ἡ Ἱστορία. Ἐτυμολογικῶς προέρχεται ἀπό τό ῥῆμα «οἶδα» = «γνωρίζω».

Ἡ Ἱστορία εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία μελετᾷ τὴν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος, τὴν κατανόησιν τῶν γεγονότων. Ὁ Νικήτας Χωνιάτης ἔχει χαρακτηρίσει τὴν Ἱστορίαν «κάλλιστον εὖρημα τῶν Ἑλλήνων» Πατὴρ τῆς Ἱστορίας εἶναι ὁ Ἡρόδοτος, πατὴρ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἱστορίας εἶναι ὁ Θουκυδίδης.

Τοῦτο ἀναδεικνύει πλέον τὸν ἐλληνικὸν χαρακτήρα τῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ τὸ δαφνοστεφές τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτό καὶ ἐντός τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς συμπληρώσεως 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὀρκομωσίας τῶν ἀγωνιστῶν ὑπὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίας Λαύρας, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν διωργάνωσε τὸ Σάββατον 30ὴν Ὀκτωβρίου 2021 τὸ Α΄ Ἱερατικὸν Συνέδριον Αὐτῆς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἱστορικοῦ Α΄ Γυμνασίου Χίου, μέ θέμα: «Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Πίστις καὶ Ἐκκλησία καὶ τὸ 1821» μέ εἰσηγητὰς πρῶτον τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκον καί, ἀκολούθως, Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς τῆς ἐν Χίῳ συνεκλεκτῆς, κατὰ τὸ ἀκόλουθον Πρόγραμμα:

Ὡρα 07.00΄ Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναόν Χίου.

Ὡρα 10.00΄ Ἐναρκτήριος Ἀκολουθία. Εἰσηγήσεις:

Ὡρα 10.15΄ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος. Θέμα: «Ἐθνομάρτυρες Χῖοι Κληρικοὶ καὶ ἡ ἀγιοκατάταξις αὐτῶν».

Ὡρα 11.00΄ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Δημήτριος Γεόμελος. Θέμα: «Ἡ πίστις τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821».

Ὡρα 11.30΄ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Μιχαὴλ Στεφανιῶρος. Θέμα: «Οἱ θρησκευτικὲς καὶ πατριωτικὲς ἰδέες εἰς τὸν Ὅρκον τῶν Φιλικῶν καὶ εἰς τὴν Προκήρυξιν ᾿Μάχου ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ᾿».

Ὡρα 12.00΄ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Ἰωάννης Τσιμούνης. Θέμα: «Οἱ θρησκευτικὲς καὶ λατρευτικὲς δραστηριότητες εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν ὑποδούλων καὶ τῶν ἀγωνιστῶν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821».

Ὡρα 12.30΄ κ. Βασίλειος Βοξάκης, Θεολόγος. Θέμα: «Οἱ Χῖοι Ἐφέσσου Διονύσιος καὶ Ἀδριανουπόλεως Δωρόθεος καὶ ἡ ἀγιοκατάταξις αὐτῶν».

Τάς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου πέραν τῶν κληρικῶν παρηκολούθησαν ἡ Φιλόλογος κ.Εύτυχία Βλυσίδου, πρ. Προϊσταμένη Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Φιλόλογος κ. Δημήτριος Βροῦζος, Διευθυντής Α' Γυμνασίου Χίου καί ὁ μεταξύ τῶν εἰσηγητῶν Θεολόγος κ. Βασίλειος Βοξάκης. Ἐκ τοῦ Συνεδρίου ἐξήχθησαν τά ὡς κάτωθι ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ:

α). Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρος. Ὅμως δι'ἄφατον φιλανθρωπίαν ἐκένωσεν ἑαυτὸν καὶ προσέλαβε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν διὰ νά θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ εἶναι Οἰκουμενική, ἀπευθυθύνεται πρὸς πάντα τὰ ἔθνη. Ἀλλ'ὅμως στοιχοῦσα τῷ παραδείγματι τοῦ Θεοῦ Ἰδρυτοῦ Τῆς ἐκένωσεν ἑαυτήν καὶ ἐγένετο ἐθναρχοῦσα τῶν Ἑλλήνων διὰ νά ὁδηγήσῃ εἰς τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ ἄλλους λαοὺς (τούς Σλαβικοὺς κατὰ τούς χρόνους τοῦ Βυζαντίου, τούς λαοὺς τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀπω Ἀνατολῆς, εἰς τὰς ἡμέρας μας)

β). Ἡ Ἱστορία, ἐτυμολογουμένη ἀπὸ τὸ ῥῆμα «οἶδα»=γνωρίζω εἶναι ἡ γνῶσις τοῦ παρελθόντος. Παρέχει μακαριότητα εἰς τὸν ἄνθρωπον, «ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχεν μάθησιν, (Εὐριπίδης), παιδεία, «*historia magistra vitae*»(Κικέρων), καὶ λαμβάνει τὸν χαρακτῆρα τοῦ δαφνοστεφοῦς Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, «ἱστορία κάλλιστον εὖρημα τῶν Ἑλλήνων»(Νικήτας Χωνιάτης).

γ). Ἡ Ἱστορία εἶναι Ἐπιστήμη.Ἐρευνᾷ καὶ μελετᾷ τὰς πηγὰς καὶ ἐξάγει τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν. Εἰς τὸν ἀντίποδα κεῖται ἡ πολιτική. Δέχεται *a priori* τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία τὴν ἐξυπηρετεῖ καὶ «βιάζει» τὰς πηγὰς διὰ νά τὴν ὑποστηρίξῃ.

δ). Ἡ Ἐκκλησία ὡς φορεὺς τῆς ἀληθείας, «ἐγὼ εἰμί...ἡ ἀλήθεια», ἐπιδιώκει τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, «γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθειαν ἐλευθερώσει ὑμᾶς»

ε). Εἰς ἀπάσας τὰς ἱστορικές στιγμὰς τοῦ Ἔθνους ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Πίστις καὶ Ἐκκλησία ἠγεῖτο τῶν ἱερῶν ἀγώνων τοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης πολιτισμικῶν ἐκδηλώσεων αὐτοῦ (παιδεία, τέχνη, φιλανθρωπία, θεσμοί).

στ). Πλεῖστοι ἥρωες τοῦ Ἔθνους εἶναι Κληρικοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἀρνούμενοι νὰ ἐξομώσουν ἐμαρτύρησαν καὶ ἀνεγράφησαν ἐν ταῖς ἀγιολογικαῖς δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας.

ζ). Μεγίστη καὶ ἀξιομίμητη εἶναι ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Ὁ ἔντεχνος, ἀλλὰ καὶ ὁ λαϊκὸς πολιτισμὸς τοῦ Ἔθνους εἶναι Χριστοκεντρικὸς.

η). Ἡ Πίστις τῶν ἀγωνιστῶν ἀπετέλει τὸν κυριώτερον σύμμαχον τῶν ἡρώων τοῦ 1821, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις των.

θ). Ἡ παρακαταθήκη αὕτη, «νὰ φυλάξετε τὴν πίστη σας, γιατί ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ὅπλα εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ πίστεως» (Θ. Κολοκοτρώνης), ἐπιβάλλει ὁ χαρακτήρ καὶ τῆς συγχρόνου ἐθνικῆς παιδείας νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Παράδοσιν.

ι). Ὁ ἄρρηκτος ὄντολογικῶς καὶ λυσιτελὴς ἐθνικὸς δεσμὸς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ τὸ 1821 καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ λόγου τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη «ἐμεῖς θὰ ἀναστήσουμε μία Ἑλλάδα μέ κεφαλὴ τὸν Χριστό».

ια). Τό παράδειγμα τῶν Μαρτύρων Κληρικῶν τῆς περιόδου, ἰδίως τῶν Χίων Ἱερομαρτύρων Κληρικῶν τοῦ 1822, ἐπιβάλλει καὶ ἡμεῖς σήμερον νὰ ἱστάμεθα «πάνω σ' αὐτὰ τὰ βράχια» (Ἀνδρέας Κάλβος), ἀναλαμβάνοντες μετὰ τῆς ἱερατικῆς διακονίας μας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀποστολὴν μας, προκειμένου νὰ μὴν ἀλλοιωθῇ ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὸς καὶ Ἑλληνικὸς χαρακτήρ τῶν νήσων μας, διακηρύσσοντες πρὸς ἐταίρους, συμμάχους καὶ ἐχθρούς ὅτι ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

